

על כדי דמיון מפני תקון העולם ואין מברחין את השבויין מפני תקון העולם.
 רשב"ג או מפני תקנת השבויין. - ואין לוקחין ספרים תפילין ומזוזות מן
 העכו"ם יותר על כדי דמיון מפני תקון העולם. - (מ"ו) א"ר יוסי בר' יהודה
 מעשה בצידון באחד שאמר לאשתו קונם אם איני מגרשך וגרשה, והתירו לו חכמים
 שיחזרנה מפני תקון העולם. - (מ"ט) המוכר את שדהו לעכו"ם וחזר ומכרה ממנו
 ישראל, הלוקח מביא ממנו ביכורים מפני תקון העולם.

בש"ם בבלי וירוש' שם מבוארים טעמי התקנות האלה בפוגיות ארוכות, אמנם
 תמיהה הרעיון הכללי הוא שיש ע"פ אופנים ידועים כה ואומץ לבית דין לטעול
 לתועלת הכלל גם אם מוכרה ע"ז לנטות משורת הדין. אחד מן היסודות שנמסכו
 עליהם הוא הכלל שכבר הזכרתי הפקר בית דין הפקר וניכר שם בגמ' (גיטין לו,
 ב) בפוגית פרוזובול, ובוה מיישב שם רבא יאה הקושיא (שם לו, ע) וזו איכא מידו
 דמדאורייתא משמטא שביעית והתקין הלל דלא משמטא.

שם בגיטין מן מ"ה מ"ה ואילך נמנו הדברים שאמרו מפני דרכי שלום והם
 שייכים ג"כ במקפת לענין תקון העולם.

וכמנא גם לשון ביטול ופקירה (מנחות עט, א בפרק) אמר ר"ל, פעמים
 שביטולה של תורה זהו יסודה. - (המורה יד, ב) מוטב תעקר תורה ואל תשתכח

תורה מישראל (כך דרשו ריו"ה ור"ל מה"כ עת לעשות לה' הפרו תורתך והתירו
 לכתוב דברים שבע"פ). ע"ע דרשה דומה לזו עה"כ הזה ברכו' כד, א במשנה וגמ'
 שם סג, א. בענין התקנה שיחא אדם שואל את שלום הבירו בשם. - (יבם' עט, א) א'
 ר' חייא בר אבא אריו"ה מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים
 בפרסמא. אריו"ה משם ר"ש בן יהוצדק, מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ויתקדש
 שם שמים בפרסמא. - (שם צ, ב) א"ר אלעזר בן יעקב שמעתי שב"ד מכין ועונשין
 שלא מן התורה, ולא לעבור על דברו תורה, אלא לעשות מיוג לתורה. - (שם)
 בשם ולא תעשה יש כה ביד חכמים לעקר דבר מן התורה. ע"ש כל הסוגיא וע"ע
 ברכ' כ, א.

לפוג אחר התעב פוגית דהייא כמו פקיה נפש שאין לך דבר שיעמד בפניו
 ונדומה עי' יומא מה ושם כל הסוגיא.
 בפריית שלום וברכת שנה טובה לאדמו"ר ולביתו

מאת הלמידו אוהבו ומכבדו בלוח"ה